

1. INFORMACJE DOTYCZĄCE SANTANDER BIURO MAKLERSKIE I ŚWIADCZONYCH USŁUG

(MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO KLIENTÓW, KTÓRYCH OD DNIA 12.11.2018 R. OBOWIĄZUJE REGULAMIN ŚWIADCZENIA USŁUG PRZYJMOWANIA I PRZEKAZYWANIA ZLECEŃ PRZEZ SANTANDER BIURO MAKLERSKIE)

Grupa kapitałowa

Santander Biuro Maklerskie jest wyodrębnioną organizacyjnie jednostką Santander Bank Polska S.A. („Bank”) prowadzącą działalność maklerską.

Siedziba:

al. Jana Pawła II 17
00-854 Warszawa

Adres korespondencyjny:

pl. Andersa 5
61-894 Poznań
tel. (+48 61) 856 48 80

Strona internetowa:

www.bm.santander.pl

Zarejestrowany przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, nr KRS 0000008723. Kapitał zakładowy – 1 020 883 050 zł w całości wpłacony. NIP 896-000-56-73

Metody komunikacji

Klient może kontaktować się z Santander Biuro Maklerskie osobiście w Punkcie Usług Maklerskich oraz za pośrednictwem kanałów elektronicznych (sieć telefoniczna, sieć Internet).

Języki, w których Santander Biuro Maklerskie świadczy swoje usługi

1. Santander Biuro Maklerskie świadczy usługi w języku polskim oraz przekazuje Klientom informacje oraz dokumenty w tym języku, z zastrzeżeniem punktu 2.
2. Wybrane usługi, informacje lub dokumenty są świadczone lub przekazywane Klientom w języku angielskim w przypadku:
 - a) gdy tak stanowi umowa zawarta z Santander Biuro Maklerskie,
 - b) pozytywnego rozpatrzenia przez Santander Biuro Maklerskie stosownego wniosku Klienta,
 - c) braku polskiej wersji językowej informacji lub dokumentów, których Santander Biuro Maklerskie nie jest autorem,
 - d) pojęć anglojęzycznych używanych powszechnie w obrocie instrumentami finansowymi,
 - e) wybranych analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych.

Santander Biuro Maklerskie w każdym przypadku zastrzega sobie możliwość udostępnienia Klientom dodatkowo tłumaczenia na język polski (jednocześnie lub z opóźnieniem) całości lub części powyższych informacji lub dokumentów, w tym w formie objaśnienia znaczenia stosowanych pojęć anglojęzycznych. Santander Biuro Maklerskie nie jest zobowiązane do sporządzania i udostępniania takich tłumaczeń. W przypadku braku odmiennego zastrzeżenia, wiążąca jest wersja anglojęzyczna przekazywanych informacji.

Zezwolenie

Santander Biuro Maklerskie prowadzi działalność na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Santander Biuro Maklerskie podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego.

Komisja Nadzoru Finansowego

Siedziba:

ul. Piękna 20, 00-549 Warszawa
tel. (+48 22) 262 50 00, (+48 22) 262-58-00
faks (+48 22) 262 51 11 (95)
e-mail: knf@knf.gov.pl
www.knf.gov.pl

Zakres świadczonych usług

A. Santander Biuro Maklerskie świadczy następujące usługi:

1. przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych realizowanych na rynkach w Polsce
2. nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych;
3. oferowanie instrumentów finansowych;
4. sporządzanie analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych;

B. Jednocześnie, w zakresie usług maklerskich, świadczonych przez Santander Securities S.A., polegających na:

1. wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt. A.1. powyżej na rachunek dającego zlecenie;
2. przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych oraz rachunków pieniężnych,

Bank pełni funkcję agenta firmy inwestycyjnej Santander Securities S.A.

2. AGENT FIRMY INWESTYCYJNEJ

Bank jest agentem Santander Securities S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Pereca 1, w rozumieniu art. 79 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W ramach pełnienia funkcji agenta firmy inwestycyjnej, Bank upoważniony jest do wykonywania w imieniu i na rachunek Santander Securities S.A. następujących czynności:

1. przekazywania Klientom potwierdzeń zawarcia transakcji,
2. udostępniania Klientom informacji o usługach Santander Securities S.A. w zakresie wykonywania zleceń prowadzenia rachunku papierów wartościowych oraz rachunków pieniężnych służących do ich obsługi, oraz przechowywania i rejestrowania zmian stanu posiadania instrumentów finansowych
3. pozyskiwania i aktualizacji dokumentacji dotyczącej Klientów Santander Securities S.A. i ich pełnomocników
4. rejestracji wszystkich czynności wykonywanych na rzecz Santander Securities S.A., w tym w szczególności nagrywania dyspozycji telefonicznych składanych przez Klientów, oraz archiwizacji nośników informacji zawierających rejestrowane dane,
5. przekazywania Klientom informacji dotyczących:
 - klasyfikacji Klienta,
 - oceny adekwatności i odpowiedniości produktów i usług oferowanych Klientowi,
 - produktów i usług oferowanych przez Santander Securities S.A.
 - obowiązku identyfikacji Amerykańskich Rachunków Podlegających Raportowaniu w rozumieniu Foreign Account Tax Compliance Act, oraz identyfikacji klientów na potrzeby wypełniania przez Santander Securities S.A. obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami,
6. przekazywania Klientom, wygenerowanych przez Santander Securities S.A. informacji o dochodach oraz o pobranych przez Santander Securities S.A. zaliczkach na podatek dochodowy,
7. wprowadzania zleceń lub dyspozycji Klientów do systemu maklerskiego Santander Securities S.A., a w sytuacjach awaryjnych lub związanych z ograniczeniami funkcjonalnymi systemu maklerskiego Santander Securities S.A. do przekazywania ich w inny, uzgodniony przez strony sposób,
8. przekazywania do Santander Securities S.A. zapisów na instrumenty finansowe, składanych przez Klientów Santander Securities S.A.

3. KATEGORIE KLIENTÓW, ZASADY TRAKTOWANIA KLIENTÓW ZE WZGLĘDU NA KATEGORIĘ, INFORMACJE O MOŻLIWOŚCI ZŁOŻENIA WNIOSKU W ZAKRESIE ZMIANY KATEGORII.

Santander Biuro Maklerskie klasyfikuje swoich Klientów w celu zapewnienia im właściwego poziomu ochrony. Ochrona polega na przekazywaniu określonych informacji, badaniu odpowiedniości oferowanych usług lub produktów, stosowaniu w stosunku do Klientów danej kategorii określonych polityk i wykonywaniu innych obowiązków, zgodnie z wymogami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE aktów prawnych wydanych na jej podstawie (zwanej dalej łącznie „MiFID”) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (zwanego dalej „Rozporządzeniem”). Santander Biuro Maklerskie klasyfikuje Klientów na detalicznych oraz profesjonalnych (branżowych), w tym wyróżnia się uprawnionych kontrahentów. Najwyższy poziom ochrony przysługuje zgodnie z MiFID oraz Rozporządzeniem Klientom detalicznym, a najniższy Klientom, którzy

są uprawnionymi kontrahentami. Zgodnie z MiFID oraz Rozporządzeniem w przypadku Klientów profesjonalnych Santander Biuro Maklerskie m.in.:

- nie ma obowiązku badania odpowiedniości usług i produktów oferowanych Klientom profesjonalnym;
- nie ma obowiązku opracowania regulaminu świadczenia usług maklerskich, a prawa i obowiązki Santander Biuro Maklerskie i Klienta profesjonalnego z tytułu świadczenia usługi maklerskiej określone są w umowie o świadczenie usług maklerskich.

Lista wybranych informacji przekazywanych klientom zgodnie z wyznaczoną kategorią

Zakres ochrony oraz udzielanych informacji	Klient detaliczny	Klient profesjonalny	Uprawniony kontrahent
Ocena odpowiedniości	■	–	–
Opracowanie regulaminu świadczenia usług maklerskich	■	–	–
Szczegółowe informacje dotyczące Santander Biuro Maklerskie oraz świadczonych usług	■	■	■
Informacja o istniejących konfliktach interesów grożących naruszeniem interesu Klienta	■	■	■
Informacje o instrumentach finansowych oraz ryzykach związanych z inwestowaniem w te instrumenty	■	■	■
Informacja o zachętach	■	■*	■*
Polityka wykonywania zleceń i działania przez Santander Biuro Maklerskie w najlepiej pojętym interesie Klienta	■	■	–
Przekazywanie potwierdzenia o zawarciu transakcji przez Klienta, po dokonaniu transakcji	■	■	■*
Informacja dotycząca zabezpieczenia instrumentów finansowych lub funduszy klienta	■	■	■
Informacja o przyznanej kategorii klienta, w tym informacja czy przysługuje klientowi prawo do złożenia wniosku o zmianę wyznaczonej kategorii	■	■	■

* Istnieje możliwość określenia węższego zakresu przekazywanych informacji.

Klient ma prawo, w każdym czasie pisemnie zażądać aby Santander Biuro Maklerskie traktowało go jak Klienta innej kategorii niż ta, do której został zaklasyfikowany – w szczególności Klient profesjonalny ma prawo zażądać od Santander Biuro Maklerskie uznania go za Klienta detalicznego w zakresie określonym w tym żądaniu. W przypadku wyboru przez Klienta kategorii o niższym poziomie ochrony Santander Biuro Maklerskie będzie traktowało Klienta zgodnie z jego żądaniem, o ile Klient ten spełnia wymogi dotyczące ilości zawieranych transakcji, ich wartości i wartości aktywów Klienta, określone w MiFID lub w Rozporządzeniu. Nawet jeśli Klient spełnia te wymogi, Santander Biuro Maklerskie może odmówić zakwalifikowania Klienta do kategorii podlegającej niższej ochronie, w szczególności dla zapewnienia Klientowi maksymalnej ochrony.

4. INFORMACJE O INSTRUMENTACH FINANSOWYCH, USŁUGACH I RYZYKU

Santander Biuro Maklerskie zwraca uwagę, że przed podjęciem decyzji inwestycyjnej Klient winien dokładnie zapoznać się z informacjami na temat poszczególnych instrumentów finansowych oraz ryzyka z nimi związanego. W celu umożliwienia Klientowi podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych Santander Biuro Maklerskie wyjaśnia charakter poszczególnych rodzajów instrumentów finansowych, zasady ich funkcjonowania oraz osiągnane wyniki w różnych warunkach rynkowych.

Santander Biuro Maklerskie informuje, że nieodłączną częścią każdej inwestycji jest ryzyko. Poziom ryzyka jest zróżnicowany i zależy od rodzaju instrumentu finansowego, który jest przedmiotem inwestycji. Podjęcie każdej decyzji inwestycyjnej wiąże się m.in. z koniecznością określenia przyszłego dochodu oraz oceny ryzyka z nim związanego. Inwestowanie w instrumenty finansowe wiąże się z ryzykiem utraty części lub całości zainwestowanych środków, a nawet koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. Santander Biuro Maklerskie zwraca również uwagę, że na cenę instrumentów finansowych ma wpływ wiele różnych czynników, które są lub mogą być niezależne od emitentów i wyników ich działalności takie jak: zmieniające się warunki ekonomiczne, prawne, polityczne czy podatkowe. Inwestując w instrumenty finansowe notowane w zagranicznych systemach wykonywania zleceń Klient

powinien uwzględniać dodatkowe ryzyka opisane w zamieszczonej poniżej informacji poświęconej inwestycjom w zagranicznych systemach wykonywania, a także mieć na uwadze, że korzystanie z produktów kredytowych lub limitu należności jest związane z dźwignią finansową, co powoduje możliwość osiągnięcia większej stopy zwrotu, ale może także doprowadzić do poniesienia większych strat.

Należy również wziąć pod uwagę, że na stopień ryzyka inwestycyjnego wpływa stopień dywersyfikacji portfela, czyli skład instrumentów finansowych posiadanych przez danego inwestora. Im mniej instrumentów finansowych w portfelu pochodzących od różnych emitentów oraz emitentów z różnych branż, tym ryzyko inwestycyjne może ulec zwiększeniu, tzn. znaczący spadek wartości jednego z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela o małej dywersyfikacji, będzie miał większy wpływ na wynik całego portfela, niż w przypadku bardziej zdywersyfikowanego portfela.

Informacje zamieszczone w niniejszym dokumencie nie zawierają opisu wszystkich ryzyk. Informacje na temat poszczególnych instrumentów finansowych oraz związanych z nimi ryzyk udostępniane są także przez ich emitentów w prospektach emisyjnych, memorandumach informacyjnych oraz warunkach obrotu i emisji. Informacje przekazywane są również przez specjalistyczne serwisy informacyjne, Komisję Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl) i Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (www.gpw.pl). Na ww. stronach znajdują się m.in. materiały edukacyjne dla inwestorów.

Informacje o wysokiej stopie zwrotu z danego instrumentu lub usługi uzyskane w przeszłości nie stanowią gwarancji jej osiągnięcia obecnie, jak i w przyszłości, dlatego też nie powinny być one traktowane jako zapowiedź osiągnięcia takich dobrych wyników.

AKCJE

Akcje są udziałowym instrumentem finansowym odzwierciedlającym prawo do własności części majątku spółki. Akcja jako prawo udziałowe oznacza członkostwo jej posiadacza w spółce akcyjnej i wyznacza jednocześnie zakres praw i obowiązków akcjonariusza. Uprawnienia akcjonariuszy dzieli się na majątkowe i korporacyjne. Wśród uprawnień majątkowych wyróżnia się np. prawo do dywidendy, prawo do odpowiedniej części majątku spółki w przypadku jej likwidacji. Do uprawnień korporacyjnych zaliczane są m.in.: prawo do udziału w walnym zgromadzeniu spółki, prawo do informacji o działalności spółki, prawo głosu. Posiadanie akcji wiąże się nie tylko z uprawnieniami, ale również z określonym ryzykiem. Jednym z podstawowych ryzyk, które są nieodłącznie związane z inwestycjami w akcje jest zmienność ich wyceny dokonywana przez rynek. Jeżeli spółka prosperuje dobrze, wtedy wraz ze wzrostem wartości spółki może rosnąć cena jej akcji, a także mogą być wypłacane dywidendy. Jednak w wolnorynkowej gospodarce opartej na działaniu w warunkach konkurencji, możliwe są także zupełnie inne scenariusze – trudności ze sprzedażą produktów, brak zysków, a nawet upadłość spółki. Mając świadomość szans nieograniczonego wzrostu akcji dobrze prosperującej spółki nie można zapominać o możliwości spadku ich wartości rynkowej, a w skrajnych przypadkach – całkowitej utraty wartości akcji spółki upadającej. Przedmiotem obrotu zorganizowanego są akcje nieposiadające postaci materialnej, tzw. akcje zdematerializowane (w postaci zapisu elektronicznego).

Czynniki ryzyka

Główne czynniki ryzyka inwestycji w akcje dotyczą kondycji finansowej spółek będących ich emitentami. Do głównych grup ryzyka należy zaliczyć:

- ryzyko makroekonomiczne – wynika z wrażliwości rynku kapitałowego na krajowe i światowe czynniki makroekonomiczne, w szczególności takie jak: tempo wzrostu gospodarczego, stopień nierównowagi makroekonomicznej (deficyty budżetowe, handlowe i obrotów bieżących), wielkość popytu konsumpcyjnego, poziom inwestycji, wysokość stóp procentowych, wielkość i kształtowanie się poziomu inflacji, wielkość i kształtowanie się poziomu cen surowców czy sytuacja geopolityczna;
- ryzyko branżowe – akcje spółek działających w określonej branży narażone są na grupę specyficznych czynników ryzyka, w szczególności takich jak: wzrost konkurencji, spadek popytu na produkty sprzedawane przez podmioty z branży oraz zmiany technologiczne; dywersyfikacja branżowa może skutecznie ograniczyć ryzyko branżowe;
- ryzyko specyficzne spółki – wszystkie akcje spółek narażone są na ryzyka indywidualnego podmiotu gospodarczego, do których w szczególności można zaliczyć: jakość prac zarządu, zmiany strategii lub modelu biznesowego spółki, zmiany jakości ładu korporacyjnego, polityki dywidendowej, zdarzenia losowe dotyczące konkretnej spółki, konflikty w akcjonariacie, koszty agencji; dywersyfikacja inwestycji może skutecznie ograniczyć ryzyko specyficzne spółki.

Poza wymienionymi czynnikami ryzyka posiadanie akcji obciążone jest ogólnymi rodzajami ryzyka związanymi z inwestowaniem w obrocie zorganizowanym takimi jak: ryzyko płynności, ryzyko zawieszenia bądź ryzyko wycofania z obrotu zorganizowanego. Płynność w przypadku niektórych akcji, zwłaszcza o mniejszej kapitalizacji i notowanych poza głównymi rynkami obrotu akcji (np. GPW w Polsce) może być ograniczona, co w rezultacie może skutkować niemożnością wyjścia z inwestycji w zakładanym horyzoncie czasowym oraz może wpłynąć negatywnie na oczekiwaną stopę zwrotu z inwestycji.

Akcje odznaczają się znaczącą zmiennością cen, zwłaszcza w krótkim okresie. Przyjęcie dłuższego horyzontu inwestycji może ograniczyć ryzyko zmienności kursów akcji.

PRAWA DO AKCJI (PDA)

Prawa do akcji są instrumentem finansowym w swojej charakterystyce bardzo zbliżonym do akcji. Uprawniają one do otrzymania akcji nowej emisji spółki publicznej. Powstają z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasają z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców.

Istotą PDA jest skrócenie inwestorom czasu oczekiwania pomiędzy przydziałem akcji nowej emisji a ich pierwszym notowaniem na rynku regulowanym. Posiadanie PDA nie daje jednak praw tożsamyh z posiadaniem akcji tej samej spółki. Emitenci akcji nie posiadają obowiązku każdorazowego wprowadzania niezarejestrowanych akcji nowej emisji w formie PDA.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w PDA związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestycji w akcje. Dodatkowo Klienci powinni być świadomi, że w przypadku odmowy rejestracji emisji akcji przez sąd emitent jest zobowiązany do zwrócenia posiadaczowi PDA środków wpłaconych w czasie subskrypcji wg ceny emisyjnej akcji, niezależnie od ceny zapłaconej przez niego za PDA.

PDA odznaczają się znaczącą zmiennością cen, często wyższą od akcji tej samej spółki. Zakładając, że sąd zarejestruje nową emisję akcji, wydłużenie horyzontu inwestycyjnego zrównuje poziom zmienności PDA do zmienności typowej dla akcji tej samej spółki.

PRAWA POBORU

Prawo poboru związane jest z planowaną emisją nowych akcji przez spółkę. Oznacza ono przywilej pierwszeństwa dla dotychczasowych akcjonariuszy przy zakupie nowych akcji. Prawo to jest o tyle istotne, że w przypadku objęcia takiej emisji przez nowy krąg akcjonariuszy nastąpiłoby tzw. rozwodnienie kapitału, czyli procentowe zmniejszenie udziału dotychczasowych akcjonariuszy w stosunku do całkowitej sumy kapitału akcyjnego. Korzystając z prawa poboru, akcjonariusze mają możliwość zachowania dotychczasowego „stanu posiadania akcji” w spółce akcyjnej.

W przypadku akcji dopuszczonych do obrotu zorganizowanego ważną cechą prawa poboru jest to, że może ono być przedmiotem obrotu jako samodzielny papier wartościowy. Oznacza to, że dotychczasowi posiadacze „starych” akcji mogą zrezygnować z prawa objęcia „nowych” akcji, sprzedając to prawo w obrocie zorganizowanym. Jednocześnie akcjonariusze spółki, którzy przed nową emisją akcji nie byli akcjonariuszami spółki, a chcieliby nabyć akcje nowej emisji, mogą to zrobić poprzez zakup prawa poboru.

Walne Zgromadzenie spółki podczas podejmowania uchwał w zakresie nowej emisji akcji może zdecydować o wyłączeniu prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w prawa poboru związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestycji w akcje. Ponadto czas notowań praw poboru jest zazwyczaj bardzo krótki (kilka dni do kilku tygodni). W przypadku niesprzedania praw poboru w ostatnim dniu notowań, Klient powinien szczegółowo rozważyć potrzebę zapisania się na akcje nowej emisji, wykorzystując posiadane prawa. Klient powinien więc pamiętać, że prawo poboru jest instrumentem finansowym, który w określonym terminie wygasa. W przypadku gdy Klient posiadający prawa poboru nie złoży zapisu na akcje nowej emisji lub ich nie sprzeda w trakcie trwania obrotu na rynku zorganizowanym, nie otrzyma żadnej zapłaty w momencie ich wygaśnięcia.

Prawa poboru odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością cen, w większości przypadków wyższą od akcji tej samej spółki.

KONTRAKTY TERMINOWE (FUTURES)

Kontrakty terminowe to instrumenty pochodne, będące rodzajem umowy zawartej pomiędzy dwiema stronami, z których jedna zobowiązuje się do kupna, a druga do sprzedaży w określonym czasie (w tzw. dniu wygaśnięcia) i po ustalonej cenie określonej ilości instrumentu bazowego lub dokonania równoważnego rozliczenia pieniężnego. Wartość kontraktu terminowego zależy od wartości tzw. instrumentu bazowego kontraktu. Instrumentami bazowymi dla kontraktów mogą być między innymi: indeksy giełdowe, waluty, akcje spółek, stopy procentowe oraz obligacje. Zmienność wartości instrumentu bazowego wpływa na zmienność wartości instrumentu pochodnego.

Chociaż sprzedaż lub kupno kontraktu terminowego oznacza zobowiązanie się do dostawy lub odbioru w przyszłości określonego instrumentu bazowego, to w przypadku większości kontraktów terminowych notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie (GPW) regulowanie ewentualnych zobowiązań następuje w postaci rozliczenia pieniężnego.

Kontrakty są w obrocie w tzw. seriach. Seria obejmuje wszystkie kontrakty mające ten sam termin wykonania.

O Kliencie, który kupił lub sprzedał kontrakt terminowy, mówi się, że ma otwartą pozycję, odpowiednio długą lub krótką. Może on ją utrzymać do dnia wykonania kontraktu lub też w każdej chwili wycofać się z rynku (zamknąć pozycję). Jeżeli kupił kontrakt (czyli posiada pozycję długą), chcąc zamknąć pozycję, musi sprzedać kontrakt z tym samym terminem wykonania. Jeżeli sprzedał kontrakt (czyli posiada pozycję krótką), aby zamknąć pozycję musi go kupić.

Klient kupujący/sprzedający kontrakt jest obowiązany wnieść do biura depozyt zabezpieczający rozliczenie jego zobowiązań względem kontrahenta transakcji. Minimalną wartość depozytu wnoszonego do przedsiębiorstwa inwestycyjnego określa właściwa izba rachunkowa (np. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych), która rozlicza i gwarantuje wszystkie zawarte na danym rynku transakcje. W większości przypadków depozyt ten jest codziennie aktualizowany. Dokonywane są codzienne rozliczenia rynkowe skutkujące koniecznością uzupełnienia depozytu lub jego zwrotu. W przypadku braku uzupełnienia wymaganego depozytu, Santander Biuro Maklerskie celem jego zaspokojenia zastrzega sobie prawo do zamknięcia otwartych pozycji na rachunku Klienta lub podjęcia innych działań przewidzianych w regulaminie. Kontrakty terminowe mają wbudowaną dźwignię finansową, w związku z czym wartość depozytu stanowi tylko część wartości transakcji. Mechanizm dźwigni finansowej umożliwia otwarcie na rynku pozycji o względnie większej wartości w stosunku do pierwotnie zainwestowanych środków. Pozwala to osiągnąć wyższy zysk z inwestycji przy zaangażowaniu tylko niewielkiej kwoty, którą stanowi depozyt, ale wiąże się to także z ryzykiem poniesienia straty większej niż kwota zainwestowanych środków.

Kurs kontraktu podaje się między innymi w punktach lub złotych polskich (PLN) lub punktach procentowych, a wartość ustala się mnożąc kurs przez odpowiedni mnożnik. Wartość mnożnika różni się w zależności od klasy kontraktu (na jaki instrument bazowy kontrakt opiewa). Przykładowo kurs kontraktu futures na WIG20 (FW20) zmienia się o minimalny krok wynoszący 1 punkt indeksowy. Wartość w PLN zmiany kursu kontraktu o 1 punkt zależy od mnożnika, który w przypadku kontraktów na WIG20 wynosi 20. W efekcie każda zmiana o 1 punkt kursu kontraktu oznacza zysk lub stratę z inwestycji wysokości 20 PLN. Szczegółowe informacje dotyczące różnych typów kontraktów notowanych na GPW można znaleźć na stronach www.gpw.pl

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w kontrakty terminowe związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, na który dany kontrakt opiewa. Ponadto częścią nieodłączną inwestowania w kontrakty terminowe typu futures (notowane np. na GPW) jest ryzyko bazy, które oznacza, iż cena instrumentu pochodnego może odbiegać od wartości teoretycznej instrumentu bazowego.

W związku z ograniczonymi wymogami kapitałowymi związanymi z otwarciem pozycji na kontrakcie (wniesienie jedynie depozytu zabezpieczającego zamiast całej wartości kontraktu - wykorzystywanie dźwigni finansowej), **inwestycje w kontrakty terminowe obciążone są wysokim ryzykiem inwestycyjnym i nie są odpowiednie dla wszystkich inwestorów**. Klient powinien liczyć się nie tylko z możliwością utraty całości zainwestowanego kapitału, ale również z potencjalną stratą przekraczającą wielkość pierwotnie opłaconego depozytu.

Ryzyko płynności – płynność niektórych kontraktów terminowych jest znacząco niższa od płynności instrumentów bazowych, na które opiewają (np. kontrakty na akcje). Względnie ograniczona jest również płynność dla kontraktów z najbardziej odległą datą wygaśnięcia.

Zmienność notowań kontraktów jest zbliżona do zmienności instrumentów bazowych, z zastrzeżeniem różnic wynikających z ryzyka bazy, przy czym należy pamiętać, efekt wynikający ze zmiany ceny jest potęgowany przez efekt dźwigni finansowej.

OPCJE

Opcja jest instrumentem pochodnym mającym postać kontraktu, w którym jego posiadacz ma prawo do kupna (opcja kupna) lub prawo do sprzedaży (opcja sprzedaży) instrumentu bazowego po ustalonej cenie w dniu wykonania, czyli do tzw. wykonania opcji (zrealizowania opcji). Zarówno opcja kupna, jak również opcja sprzedaży mogą być nabyte, bądź wystawione przez Klienta.

Wśród opcji notowanych na GPW instrumentem bazowym jest indeks WIG20. Regulowanie zobowiązań dla tych opcji następuje wyłącznie w formie rozliczenia pieniężnego.

Opcje, podobnie jak kontrakty, notowane są w obrocie w tzw. seriach. Seria obejmuje wszystkie opcje danego typu mające ten sam termin wykonania. W przypadku opcji notowanych na GPW ostatnim dniem obrotu każdą serią jest trzeci piątek danego miesiąca wykonania.

O Klientcie, który kupił lub sprzedał opcje, mówi się, że ma otwartą pozycję. Może on ją utrzymać do dnia wykonania opcji lub też w każdej chwili wycofać się z rynku (zamknąć pozycję). Jeżeli kupił opcję, aby zamknąć pozycję, musi sprzedać opcję z tym samym terminem wykonania i tą samą ceną wykonania. Jeżeli sprzedał opcję, aby zamknąć pozycję, musi ją kupić.

W zależności od typu zajętej pozycji (nabycie – pozycja długa, wystawienie – pozycja krótka) profile dochodowości poszczególnych pozycji różnią się w zasadniczy sposób. Nabycie opcji kupna oraz wystawienie opcji sprzedaży dają możliwość osiągnięcia zysków przy wzroście instrumentu bazowego. Nabycie opcji sprzedaży oraz wystawienie opcji kupna dają możliwość osiągnięcia zysków przy spadku instrumentu bazowego. Maksymalny zysk Klienta zajmującego pozycję długą na opcjach (nabywca) jest nieograniczony, a maksymalna strata stanowi równowartość zapłaconej w momencie otwierania pozycji premii (zwiększonej o prowizję od transakcji). Z kolei maksymalny zysk Klienta zajmującego pozycję krótką (wystawca) stanowi równowartość otrzymanej w momencie otwierania pozycji premii (umniejszoną o prowizję od transakcji), a maksymalna strata jest nieograniczona.

W przypadku opcji notowanych na GPW premia stanowi równowartość kursu transakcyjnego pomnożonego przez odpowiedni mnożnik. Wartość mnożnika różni się w zależności od typu instrumentu bazowego. Szczegółowe informacje dotyczące różnych typów kontraktów opcyjnych notowanych na GPW można znaleźć na stronach www.gpw.pl

Klient otwierający pozycję długą na opcjach musi zapłacić premię. Klient otwierający pozycję krótką na opcjach wnosi depozyt zabezpieczający. Minimalną wartość wnoszonego depozytu określa właściwa izba rozrachunkowa (np. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych), która rozlicza i gwarantuje wszystkie zawarte na rynku transakcje. W większości przypadków depozyt ten jest codziennie aktualizowany. Dokonywane są codzienne rozliczenia rynkowe skutkujące koniecznością uzupełnienia depozytu lub jego zwrotu. W przypadku braku uzupełnienia wymaganego depozytu Santander Biuro Maklerskie celem jego zaspokojenia zastrzega sobie prawo do zamknięcia otwartych pozycji na rachunku Klienta lub podjęcia innych działań przewidzianych w regulaminie. Opcje mają wbudowaną dźwignię finansową, w związku z czym wartość depozytu stanowi tylko część wartości transakcji. Mechanizm dźwigni finansowej umożliwia otwarcie na rynku pozycji o względnie większej wartości w stosunku do pierwotnie zainwestowanych środków. Pozwala to osiągnąć wyższy zysk z inwestycji, przy zaangażowaniu tylko niewielkiej kwoty, którą stanowi depozyt, ale wiąże się to także z ryzykiem poniesienia straty większej niż kwota zainwestowanych środków.

Czynniki o szczególnym znaczeniu w przypadku opcji są zmienność oraz czas. Im wyższa jest zmienność instrumentu bazowego, tym ceny opcji są wyższe. Generalnie im krótszy jest czas pozostający do wygaśnięcia opcji, tym wartość opcji jest niższa.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w opcje związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, na który dany kontrakt opcyjny opiewa. Ponadto nie istnieje jedna uniwersalna metoda służąca wyznaczeniu wartości opcji przed terminem wygaśnięcia, dlatego Klient powinien być świadomy, że cena rynkowa opcji jest wypadkową oczekiwań rynku co do przyszłego zachowania się instrumentu bazowego i nie posiada twardego punktu odniesienia.

Maksymalna strata Klienta zajmującego pozycję długą na opcjach (nabycie opcji kupna bądź sprzedaży) jest równa wartości zainwestowanego kapitału. W związku z ograniczonymi wymogami kapitałowymi związanymi z otwarciem pozycji krótkiej w opcjach (wniesienie jedynie depozytu zabezpieczającego zamiast całej wartości transakcji) oraz występowaniem dźwigni finansowej, **inwestycje w opcje obciążone są wysokim ryzykiem inwestycyjnym i nie są odpowiednie dla wszystkich inwestorów**. Klient powinien liczyć się nie tylko z możliwością utraty całości zainwestowanego kapitału, ale również z potencjalną stratą znacznie przekraczającą wielkość pierwotnie opłaconego depozytu.

Ryzyko rynkowe, wynikające z uzależnienia od instrumentu bazowego, jest potęgowane przez efekt dźwigni finansowej, wynikający z faktu, że wartość początkowej inwestycji – którą w przypadku nabycia opcji jest kurs opcji przemnożony przez mnożnik, natomiast w przypadku wystawienia opcji depozyt zabezpieczający – jest niska w porównaniu z wartością instrumentu bazowego. Dlatego też relatywnie małe wahania kursów instrumentu bazowego mają proporcjonalnie większy wpływ na wartość pozycji w opcjach.

Ryzyko upływu czasu – cena opcji jest uzależniona od czasu, jaki pozostał do wygaśnięcia opcji. Zbliżanie się terminu wygaśnięcia opcji może powodować spadek wartości opcji nawet przy niezmiennym poziomie ceny instrumentu bazowego. Upływ czasu działa więc na niekorzyść nabywców opcji kupna i nabywców opcji sprzedaży.

Ryzyko zmian zmienności instrumentu bazowego – zmiany w zmienności instrumentu bazowego wpływają na wartość opcji. Im większa jest zmienność instrumentu bazowego, tym wartość opcji jest wyższa, im mniejsza zmienność, tym wartość opcji jest mniejsza.

Ryzyko płynności – płynność opcji wystawionych zwłaszcza na akcje jest bardzo niska.

Opcje odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością notowań.

WARRANTY

Warrant jest papierem wartościowym posiadającym emitenta i prospekt emisyjny (jeden dla wszystkich serii). Emitent bezwarunkowo i nieodwołalnie zobowiązuje się do wypłacenia kwoty rozliczenia uprawnionym właścicielom warrantów. W przypadku warrantu kupna kwotą rozliczenia jest dodatnia różnica pomiędzy ceną instrumentu bazowego, a ceną wykonania określoną przez emitenta, natomiast w przypadku warrantu sprzedaży kwotą rozliczenia jest dodatnia różnica między ceną wykonania, a ceną instrumentu bazowego. Wykonanie zobowiązania emitenta może polegać zarówno na przekazaniu pieniędzy, jak i na dostawie (tj. odpowiednio - sprzedaży lub kupnie) instrumentu bazowego po ustalonej cenie wykonania.

Wyróżnia się warranty subskrypcyjne i warranty opcyjne. Warranty subskrypcyjne są w swojej konstrukcji bardzo zbliżone do opcji, jednak w tym przypadku stroną wystawiającą (pozycja krótka) może być jedynie emitent instrumentu bazowego (spółka). Dlatego łączą one w sobie cechy opcji oraz prawa poboru. Warranty opcyjne z kolei są w swojej konstrukcji oraz charakterystyce identyczne z warrantami subskrypcyjnymi, z jedyłą różnicą dotyczącą wystawcy warrantu. W przeciwieństwie do warrantów subskrypcyjnych wystawianych jedynie przez emitentów instrumentu bazowego, warranty opcyjne mogą być wystawiane przez banki i inne instytucje finansowe, np. domy maklerskie – na akcje innych spółek znajdujące się już w obrocie zorganizowanym. Warranty opcyjne różnią się od opcji tym, że podlegają procesowi emisji, natomiast opcje powstają w momencie zawarcia umowy.

Ponadto, z punktu widzenia terminu, w którym posiadacz warrantu może go wykonać, wyróżniamy również dwa typy warrantów: warrant europejski (kupna lub sprzedaży) oraz warrant amerykański (kupna lub sprzedaży). Warrant europejski może być wykonany jedynie we wcześniej określonym przez emitenta dniu, określanym jako dzień wygaśnięcia. Natomiast warrant typu amerykańskiego może być wykonany w dowolnym, wybranym przez Klienta dniu, aż do dnia wygaśnięcia warrantu.

Czynniki ryzyka

Czynniki ryzyka związane z inwestowaniem w warranty są tożsame z czynnikami ryzyka odpowiednimi dla kontraktów opcyjnych z perspektywy Klienta zajmującego pozycję długą.

Ryzyko rynkowe – mechanizm związany z dźwignią finansową może przyczynić się do wysokich zysków, ale i znacznych strat.

Ryzyko płynności – warranty charakteryzują się niską płynnością

Warranty subskrypcyjne odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością notowań. W odniesieniu do warrantów opcyjnych należy wziąć również pod uwagę ryzyko związane z ewentualną niewypłacalnością emitenta warrantów.

OBLIGACJE

Obligacje są papierami wartościowymi o charakterze dłużnym zatem ich sprzedaż oznacza zaciągnięcie kredytu (pożyczki) przez emitentów u nabywców obligacji. Obligacje można nabyć bezpośrednio od emitenta (emisje odbywają się jednak transzami co najmniej co kilka miesięcy) lub na rynku wtórnym przez zakupienie od tych, którzy posiadają obligacje wcześniejszych emisji.

Kredyt spłacany jest jako należność pieniężna w ściśle określonym czasie wraz z odsetkami, których sposób naliczania jest określony w warunkach emisji obligacji. Wielkość tego kredytu to wartość nominalna obligacji, a termin jego zwrotu przez emitenta to termin wykupu obligacji.

Podstawowy podział, któremu podlegają obligacje ma miejsce ze względu na naturę emitenta. Wyróżnia się obligacje rządowe (emitentem jest rząd), komunalne (emitentem są samorządy) oraz korporacyjne (emitentem są np. przedsiębiorstwa). Środki pochodzące z emisji obligacji są dla wielu instytucji podstawowym sposobem finansowania wydatków, które nie mają pokrycia w dochodach. Z perspektywy inwestorów obligacje rządowe stanowią bardzo ważną klasę aktywów. Mimo najczęściej niskiego oprocentowania, ze względu na fakt, iż prawdopodobieństwo bankructwa rządu (szczególnie w krajach rozwiniętych) uznawane jest za niskie, papiery owe traktuje się jako aktywa o najniższym ryzyku inwestycyjnym.

Obligacje dzieli się też ze względu na sposób oznaczenia obligatariusza. Zgodnie z tym kryterium wyróżnia się obligacje imienne i na okaziciela. Obligacje imienne wystawiane są na konkretną osobę, a przeniesienie praw z nich wynikających odbyć się musi w formie przelewu połączonego z wydaniem dokumentu. Obligacje na okaziciela mogą być przenoszone poprzez samo wydanie jej nabywcy przez zbywcę.

Z uwagi na termin wykupu obligacje można podzielić na krótko-, średnio- i długoterminowe. Przyjmuje się, iż obligacje krótkoterminowe to papiery o terminie wykupu do jednego roku, obligacje średnioterminowe to obligacje o terminach wykupu od 1 roku do 5 lat, natomiast obligacje długoterminowe to obligacje o dłuższym niż 5 lat terminie wykupu. Ze względu na oprocentowanie wyróżniamy

obligacje o stałym i zmiennym oprocentowaniu (obligacje kuponowe) oraz obligacje zerokuponowe (obligacje pozbawione kuponu, w przypadku których skumulowane odsetki wypłacane są w momencie wykupu).

Istotnym podziałem obligacji jest też podział ze względu na sposób emisji. Wyróżnia się tu ofertę prywatną, która kierowana jest do nie więcej niż 149 adresatów oraz ofertę publiczną, kierowaną do nieograniczonej liczby inwestorów.

Szczególnym typem są obligacje podporządkowane, których emitentami są banki, ale również przedsiębiorstwa. W odróżnieniu od zwykłych obligacji, obligacje podporządkowane umożliwiają emitentowi odroczenie lub nawet wstrzymanie wypłaty odsetek oraz wykupu obligacji. W przypadku likwidacji lub upadłości emitenta natomiast, roszczenia obligatariuszy realizowane są na samym końcu po zaspokojeniu pozostałych wierzycieli i na równi z właścicielami podmiotu. Z uwagi na to obligacje podporządkowane cechują się wyższym ryzykiem inwestycyjnym.

Czynniki ryzyka

Ryzyko kredytowe – ryzyko niewypłacalności emitenta, gwaranta, poręczyciela papieru wartościowego lub instrumentu rynku pieniężnego to możliwość braku wywiązania się przez dłużnika z przyjętych na siebie zobowiązań. Ryzyko to ma szczególne znaczenie w przypadku obligacji korporacyjnych.

Ryzyko stopy procentowej – zmiana cen papierów dłużnych o stałym oprocentowaniu w przypadku zmiany rynkowej stopy procentowej. W przypadku wzrostu stóp cena papierów maleje, w przypadku spadku – rośnie. W przypadku bonów skarbowych i papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu ryzyko to jest niskie. Im dłuższy jest czas do wykupu instrumentów o stałym oprocentowaniu, tym to ryzyko jest większe.

Ryzyko reinwestycji – ryzyko, że zakładana przez Klienta stopa zwrotu z papierów dłużnych nie zostanie zrealizowana za sprawą reinwestycji środków otrzymanych z wypłat kuponów w instrumenty o niższym oprocentowaniu.

Ryzyko przyszłego kształtowania się kursu obligacji – brak pewności, co do kierunku kształtowania się ceny obligacji w przyszłości potencjalnie skutkując stratą części bądź całości zainwestowanego kapitału;

Ryzyko przedterminowego wykupu przez emitenta – możliwość ogłoszenia przedterminowego wykupu obligacji przez emitenta. Ryzyko to odnosi się do obligacji z wbudowaną klauzulą opcyjną, dającą emitentowi prawo wcześniejszego wykupu obligacji bez zgody obligatariusza.

Ryzyko walutowe - dotyczy obligacji denominowanych w walutach obcych. Ryzyko to wynika z wpływu, jaki wywierają zmiany kursów walut na płatności dokonywane na rzecz inwestora przez emitenta.

Ryzyko inflacji - oznacza prawdopodobieństwo zdarzenia, że zmiana poziomu inflacji nie pozwoli na osiągnięcie zakładanej stopy zwrotu w danym horyzoncie czasowym.

Obligacje odznaczają się ograniczoną zmiennością cen.

CERTYFIKATY INWESTYCYJNE

Certyfikaty inwestycyjne to papiery wartościowe emitowane przez zamknięte fundusze inwestycyjne. Wartość certyfikatów inwestycyjnych uzależniona jest od wartości portfela inwestycyjnego funduszu. Fundusze inwestycyjne zamknięte, w porównaniu do funduszy otwartych, posiadają znacznie szersze możliwości inwestycyjne, obejmujące m.in.: transakcje terminowe, prawa pochodne, waluty, a nawet udziały spółek z o.o., a więc warianty niedostępne z mocy prawa dla funduszy inwestycyjnych otwartych - dają to szerszą elastyczność w selekcji strategii oraz inwestycji dla zarządzających. Zamknięty fundusz inwestycyjny może być utworzony na określony czas. Trwanie funduszu kończy postępowanie likwidacyjne polegające na umorzeniu certyfikatów inwestycyjnych i wypłacie jego uczestnikom kwot odpowiadających liczbie i końcowej wycenie certyfikatów posiadanych przez poszczególnych uczestników. Certyfikaty inwestycyjne mogą być oferowane w drodze oferty publicznej lub prywatnej. Mogą być również dopuszczone do obrotu na giełdzie.

Czynniki ryzyka

Certyfikaty inwestycyjne charakteryzują się wszystkimi czynnikami ryzyka związanymi z jednostkami uczestnictwa.

Za sprawą szerszych możliwości inwestycyjnych fundusze inwestycyjne zamknięte i związane z nimi certyfikaty inwestycyjne mogą być bardziej ryzykowne w porównaniu do funduszy otwartych.

Fundusze inwestycyjne zamknięte są zobligowane do zdecydowanie rzadszych wycen aktywów w porównaniu do funduszy otwartych.

Cena rynkowa certyfikatów inwestycyjnych może odchyłać się od ich wartości.

Ryzyko płynności – w większości przypadków płynność certyfikatów inwestycyjnych jest niska.

Zmienność cen certyfikatów inwestycyjnych jest zróżnicowana w zależności od typu funduszu, jednak z reguły nie przekracza zmienności pojedynczych akcji.

PRODUKTY STRUKTURYZOWANE

Produkty strukturyzowane to instrumenty finansowe, których cena jest uzależniona od wartości określonego instrumentu bazowego (m.in. indeksy giełdowe, akcje spółek krajowych i zagranicznych, kursy walut, metale szlachetne czy koszyki: akcji, surowców, indeksów giełdowych). Są one emitowane przez instytucje finansowe, najczęściej banki lub domy maklerskie. Emitent produktu strukturyzowanego zobowiązuje się w stosunku do nabywcy (Klienta), że w terminie wykupu instrumentu wypłaci mu kwotę rozliczenia kalkulowaną wg określonego wzoru. Formuła określająca zasady wypłaty ułatwia posiadaczom takich instrumentów śledzenie bieżącej

wartości danego instrumentu. Każdy produkt strukturyzowany notowany na giełdzie musi mieć: prospekt emisyjny (może być wspólny dla wielu produktów) oraz warunki końcowe emisji, w których zawarte są wszystkie istotne informacje na temat instrumentu i emitenta.

W zależności od konstrukcji instrumentu możemy wyróżnić trzy podstawowe rodzaje produktów strukturyzowanych:

- produkty gwarantujące ochronę kapitału (bezpieczne) – dają Klientowi określony udział w zyskach, jakie generuje wbudowany w produkt wskaźnik rynkowy i jednocześnie nawet 100-procentową gwarancję zwrotu zainwestowanego kapitału zazwyczaj w terminie wykupu (Klient nie poniesie straty);
- produkty gwarantujące częściową ochronę kapitału – instrumenty bardziej ryzykowne, gdyż większy jest udział Klienta zarówno w zyskach jak i w stratach generowanych przez produkt wbudowany (niemniej Klient ma szansę na większy zarobek). Częściowa ochrona, np. 90% oznacza, że inwestor może być pewien, że w dniu zapadalności produktu emitent zapłaci mu nie mniej niż 90% wartości nominalnej danej obligacji czy certyfikatu.
- produkty bez ochrony kapitału – emitowane są najczęściej w formie certyfikatów strukturyzowanych. Brak ochrony zainwestowanego kapitału rekompensowany jest możliwością uzyskania znacznie wyższej stopy zwrotu.

Czynniki ryzyka

Niemal nieograniczone spektrum możliwości konstrukcji strategii inwestycyjnych zawartych w produktach strukturyzowanych czyni niemożliwym określenie generalnego profilu ryzyka. Istnieje możliwość konstrukcji strategii inwestycyjnych charakteryzujących się niskim stopniem ryzyka porównywalnym do ryzyka związanego z inwestycją w obligacje jak również takich, których katalog ryzyk w większym stopniu odpowiada ryzykom związanym z inwestycjami w instrumenty pochodne, takie jak opcje lub kontrakty terminowe. Z inwestowaniem w produkty strukturyzowane może wiązać się ryzyko rynkowe, kredytowe oraz płynności. Kluczowy charakter ma jednak ryzyko rynkowe (występujące w sytuacji, gdy następuje spadek wartości aktywów bazowych przekładający się na straty na produkcie strukturyzowanym), które niemal w całości ponosi klient. Charakterystyka ryzyka kredytowego (możliwość niewypłacalności emitenta) jest ściśle powiązana z formą konkretnego produktu strukturyzowanego.

Produkty strukturyzowane oparte na systemie dealerskim notowań charakteryzują się relatywnie mniejszą zmiennością cen. Produkty strukturyzowane oparte na systemie brokerskim notowań, za sprawą ograniczonej płynności, mogą w krótkim terminie odznaczać się znaczącą zmiennością. Wydłużenie horyzontu inwestycyjnego może ograniczyć poziom zmienności.

ETF

ETF (ang. Exchange-Traded Fund – fundusz notowany na giełdzie) to otwarty fundusz inwestycyjny notowany na giełdzie, którego zadaniem jest odzwierciedlanie zachowania się danego indeksu giełdowego, surowców, obligacji lub określonego koszyka aktywów. Jego funkcjonowanie jest regulowane tak jak w przypadku innych funduszy inwestycyjnych odpowiednimi regulacjami. W zależności od instrumentu charakteryzują się one różną płynnością oraz możliwością stałej (codziennej) kreacji i umarzania jednostek, zwanych tytułami uczestnictwa. Tytuły uczestnictwa funduszu typu ETF notowane są na giełdzie na takich samych zasadach jak akcje. Tytuły uczestnictwa w funduszu ETF są papierami wartościowymi. Dzięki notowaniu ETF-ów na giełdzie w systemie notowań ciągłych, inwestor ma możliwość inwestowania krótko-, średnio-, bądź długoterminowo. Większość najpopularniejszych ETF dostępnych jest na rynkach zagranicznych. Z uwagi na szeroki wachlarz dostępnych ETF przed rozpoczęciem inwestycji należy zapoznać się z indywidualną szczegółową specyfikacją każdego instrumentu i czynnikami ryzyka z nimi związanymi.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w ETF związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, którego stopę zwrotu odwzorowuje konkretny fundusz. W przypadku ETF-ów wyemitowanych w oparciu o indeksy rynków akcji ich ryzyko kapitałowe (zmienność cenowa) jest wyższe od ryzyka takich instrumentów jak obligacje czy inne papiery wartościowe o stałym dochodzie. Z inwestycjami w ETF związane jest ryzyko kontrahenta, wynikające z wykorzystania instrumentów finansowych zawartych z instytucją kredytową i potencjalnym jej niewywiązaniem się ze swoich zobowiązań z tytułu tych instrumentów. Ponadto inwestujący w ETF narażeni są na ryzyko niedokładnego odwzorowania stopy zwrotu instrumentu bazowego.

5. GRUPY DOCELOWE

Santander Biuro Maklerskie jako dystrybutor instrumentów finansowych, określa dla poszczególnych instrumentów finansowych grupę docelową, a więc grupę potencjalnych nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny. W przypadku przyjmowania i przekazywania albo wykonywania zleceń bez świadczenia usług doradczych, ocena, czy Klient mieści się w grupie docelowej danego instrumentu będzie dokonana w oparciu o informację dotyczące wiedzy i doświadczenia Klienta o ile Biuro Maklerskie te informacje posiada. Na wyraźne żądanie Klienta, Santander Biuro Maklerskie przyznaje dostęp do produktów lub usług, nawet jeżeli z przeprowadzonego przez Biuro Maklerskie badania wynika, że przedmiotowy usługa bądź produkt nie jest właściwy dla Klienta. W przypadku udostępnienia produktu lub usługi na żądanie Klienta nieznanego się w grupie docelowej, Santander Biuro Maklerskie informuje Klienta o jego nieodpowiedności.

6. OBOWIĄZKI INFORMACYJNE AKCJONARIUSZY

Santander Biuro Maklerskie informuje, że z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych mogą wiązać się dodatkowe obowiązki nabywającego lub zbywającego instrumenty finansowe wobec osób trzecich, w tym w szczególności obowiązek ujawniania stanu posiadania (zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego oraz spółki) w przypadku osiągnięcia lub przekroczenia określonego

w Ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. z 2016r. poz. 1639– j.t., z późn. zm.) progu ogólnej liczby głosów w spółce publicznej. Wykonywanie takich obowiązków nabywającego lub zbywającego instrumenty finansowe nie jest przedmiotem umowy o świadczenie usług maklerskich przez Santander Biuro Maklerskie. W przypadku wątpliwości, co do powyższych obowiązków, nabywający lub zbywający instrumenty finansowe powinni skontaktować się ze swoim doradcą prawnym.

7. SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Zakres, częstotliwość, terminy raportów ze świadczenia usług przez Santander Biuro Maklerskie opisane są szczegółowo w umowach i regulaminach poszczególnych usług.

8. PODSTAWOWE ZASADY OCHRONY AKTYWÓW

Santander Biuro Maklerskie jest uczestnikiem Systemu Rekompensat prowadzonego przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

System ten gwarantuje ochronę aktywów zapisanych na rachunkach lub przechowywanych w depozycie prowadzonym przez Santander Biuro Maklerskie i wypłatę środków do wysokości określonej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1768 z późn. zm.) w przypadku:

1. ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego Santander Biuro Maklerskie lub
2. prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek Santander Biuro Maklerskie nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
3. stwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, że Santander Biuro Maklerskie z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową nie jest w stanie wykonać ciężących na nim zobowiązań wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.

Umorzenie postępowania upadłościowego Santander Biuro Maklerskie nie wstrzymuje dokonywania czynności mających na celu wypłatę rekompensat inwestorom.

System Rekompensat zabezpiecza wypłatę środków Klienta, pomniejszonych o należności Santander Biuro Maklerskie od Klienta z tytułu świadczonych usług, według stanu z dnia zaistnienia jednego z przypadków, o których mowa powyżej, do wysokości równowartości w złotych 3.000 euro – w 100% wartości środków objętych Systemem Rekompensat, oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych Systemem Rekompensat wynosi równowartość w złotych 22 000 euro. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

9. ZABEZPIECZENIE INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH LUB FUNDUSZY KLIENTA

Santander Biuro Maklerskie nie będzie wykorzystywało instrumentów finansowych Klienta detalicznego. Gdyby jednak doszło do takiej sytuacji, Santander Biuro Maklerskie z odpowiednim wyprzedzeniem przekaze Klientowi na trwałym nośniku stosowne informacje dotyczące zobowiązań i zakresu jego odpowiedzialności, zasad odzyskania instrumentów finansowych oraz zagrożeń z tym związanych.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Santander Biuro Maklerskie korzysta, w zakresie zdeponowania środków pieniężnych swoich klientów, z rachunku zbiorczego prowadzonego przez Santander Bank Polska S.A. Konsekwencją stosowanej przez Biuro Maklerskie praktyki jest objęcie naszych klientów ochroną gwarancyjną.

Kwota gwarantowana ustalana jest według stanu środków deponenta na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub kasy (wraz z naliczonymi odsetkami) i odliczana jest od sumy środków pieniężnych ulokowanych na wszystkich rachunkach jednej osoby oraz jej należności w danym banku lub kasie. W przypadku rachunku wspólnego każdemu z współposiadaczy przysługuje odrębna kwota gwarancji.

Klientowi firmy inwestycyjnej, deponującej powierzone przez jej klientów środki na rachunku podlegającym ochronie gwarancyjnej, przysługuje odrębnie wyliczona kwota gwarancji. Wysokość gwarancji uzależniona jest od wartości środków zdeponowanych w firmie inwestycyjnej. Pełnej ochronie z tytułu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podlega kwota nieprzekraczająca równowartości w złotych 100 000 euro.

10. OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU POWSTANIA KONFLIKTU INTERESÓW

Santander Biuro Maklerskie będące wyodrębnioną jednostką organizacyjną, w ramach której Santander Bank Polska S.A. prowadzi działalność maklerską (Santander Biuro Maklerskie) informuje, że dąży do unikania konfliktów ze swoimi Klientami poprzez rozwiązania organizacyjne, administracyjne oraz wewnętrzne regulacje. Santander Biuro Maklerskie dokłada należytej staranności, aby w przypadku powstania takiego konfliktu interesów nie doszło do naruszenia interesów Klienta.

Santander Biuro Maklerskie i podmioty z grupy kapitałowej, do której należy Bank, świadczą szereg usług na rynku finansowym dla zróżnicowanej grupy podmiotów, w szczególności mogły lub mogą w odniesieniu do instrumentów finansowych, będących przedmiotem zleceń Klienta realizować zlecenia przeciwstawne, wykonywać funkcje animatora, oferować instrumenty finansowe, nabywać lub zbywać instrumenty na własny lub cudzy rachunek oraz mogły lub mogą dokonywać transakcji na tych instrumentach. Mogą także świadczyć usługi zarządzania instrumentami finansowymi, świadczyć usługi maklerskie oraz usługi w zakresie bankowości inwestycyjnej na rzecz emitentów instrumentów finansowych, których instrumenty finansowe są lub mogą być przedmiotem inwestycji Klienta. Możliwa jest także działalność jako subemitent usługowy lub subemitent inwestycyjny w ramach ofert instrumentów finansowych, a także w transakcjach fuzji i przejęć i innych czynnościach dotyczących emitentów instrumentów finansowych, w odniesieniu do instrumentu finansowego, będącego przedmiotem zainteresowania Klienta, być emitentami instrumentów finansowych lub być powiązane z emitentami instrumentów finansowych oraz otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie, prowizje, a także realizować zyski.

1. Regulacje wstępne

1) Wprowadzenie

Zasady zapobiegania konfliktom interesów odnoszą się do potencjalnych konfliktów interesów w relacjach „Klient – Santander Biuro Maklerskie”, „Klient – Klient”, oraz „Klient – Pracownik Santander Biuro Maklerskie” oraz potencjalnych konfliktów interesów wynikających ze struktury organizacyjnej oraz rodzaju działalności innych członków grupy kapitałowej do której należy Santander Biuro Maklerskie.

2) Pojęcia zdefiniowane na potrzeby niniejszych zasad:

a) Klient Santander Biuro Maklerskie

Klientem Santander Biuro Maklerskie jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, na której rzecz jest lub ma być świadczona usługa przez Santander Biuro Maklerskie.

b) Santander Biuro Maklerskie jest wyodrębnioną organizacyjnie jednostką Santander Bank Polska S.A. („Bank”) prowadzącą działalność maklerską.

c) Konflikt interesów - znane Santander Biuro Maklerskie okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem Santander Biuro Maklerskie, innych podmiotów z grupy kapitałowej, osoby powiązanej z Santander Biuro Maklerskie a obowiązkiem działania przez Santander Biuro Maklerskie w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu Klienta Santander Biuro Maklerskie, jak również znane Santander Biuro Maklerskie okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesami kilku Klientów Santander Biuro Maklerskie.

Potencjalnymi źródłami konfliktu interesów dotyczącymi Klientów są w szczególności sytuacje, w których występuje:

1. prawdopodobieństwo uzyskania korzyści finansowej lub uniknięcia straty finansowej kosztem Klienta;
2. zainteresowanie rezultatem usługi świadczonej Klientowi lub transakcji przeprowadzonej w imieniu Klienta, które różni się od zainteresowania, jakie Klient pokłada w takim rezultacie;
3. finansowy lub innego rodzaju powód do przedkładania interesu Klienta lub grupy Klientów nad interesy innego Klienta zachęta (w postaci pieniędzy, towarów lub usług, innych niż standardowa prowizja lub opłata za taką usługę) do oferowania Klientowi określonego produktu/usługi lub przedkładania interesu Klienta lub grupy Klientów nad interesem innego Klienta;
4. zbieżność działalności prowadzonej przez Bank, dostawcę usług lub osobę powiązaną z Bankiem, z działalnością Klienta; oraz
5. finansowy lub innego rodzaju powód do sprzedaży Klientowi określonego produktu lub usługi, w sytuacji, gdy nie jest to działaniem w najlepiej pojętym interesie Klienta

3) Przepisy prawa zobowiązujące Santander Biuro Maklerskie do zapobiegania i zarządzania konfliktami interesów:

- Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi;
- Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych („Rozporządzenie”);
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 565/2017 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy

2. Zapobieganie i zarządzanie konfliktami interesów

Santander Biuro Maklerskie realizuje proces zapobiegania i zarządzania konfliktami interesów w następujących etapach.

Pierwszy etap zakłada generalne unikanie sytuacji mogących grozić potencjalnym konfliktem. Drugi etap to podejmowane przez Santander Biuro Maklerskie działania organizacyjne i administracyjne, które w sposób zinstytucjonalizowany zapobiegają powstawaniu konfliktu interesów.

Jeżeli dwa powyższe etapy nie pozwalają skutecznie wyeliminować ryzyka konfliktu interesów (wprowadzone rozwiązania organizacyjne i administracyjne zastosowane w celu zapobiegania konfliktom interesów lub zarządzania nimi nie są wystarczające dla zapewnienia z należytą pewnością, aby ryzyko szkody dla interesów klienta nie występowało), środkiem ostatecznym zaliczającym się do trzeciego etapu jest przekazanie przez Santander Biuro Maklerskie odpowiedniej informacji Klientowi i powstrzymanie się od świadczenia usługi maklerskiej do czasu otrzymania wyraźnego oświadczenia Klienta o kontynuacji lub rozwiązaniu umowy.

3. Ogólne środki organizacyjne i wewnętrzne regulacje służące do zapobiegania konfliktowi interesów

Santander Biuro Maklerskie przyjęło regulacje pozwalające na rozpoznanie okoliczności, które w odniesieniu do konkretnych usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej oraz usług dodatkowych wykonywanych przez Santander Biuro Maklerskie stanowią lub mogą wywołać konflikt interesów zagrażający interesom jednego lub kilku klientów.

Struktura organizacyjna Santander Biuro Maklerskie określa podział zakresów zadań i obowiązków poszczególnych jednostek biznesowych. Wprowadzone zostały zasady, które na szczeblu organizacyjnym przeciwdziałają manipulacji oraz wykorzystaniu informacji poufnych (informacje poufne są udostępnione wyłącznie osobom lub instytucjom upoważnionym do ich otrzymania i w tym celu wdrożono procesy i procedury zapewniające kontrolę nad udostępnianiem informacji poufnych), informacje poufne będące są analizowane pod kątem identyfikacji i zarządzania potencjalnymi konfliktami Interesów. Środkiem organizacyjnym jest w szczególności stworzenie „chińskich murów”, czyli barier informacyjnych, które uniemożliwiają niekontrolowany przepływ informacji pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi lub pracownikami Santander Biuro Maklerskie, prowadzenie Listy Obserwacyjnej oraz Listy Restrykcyjnej.

Ponadto, stosowane są procedury zapewniające ujawnianie uczestnictwa osób powiązanych z Santander Biuro Maklerskie w organizacjach czy instytucjach i ich aktywności biznesowej prowadzonej poza pracą w Biurze Maklerskim; dokumenty i dane dotyczące usług oraz działań Biura Maklerskiego w obszarze, w którym zidentyfikowano konflikt interesów, są archiwizowane na zasadach określonych we właściwych regulacjach wewnętrznych; osoby powiązane z Biurem Maklerskim mogą zostać poproszone o odstąpienie od podejmowania czynności zawodowych przy realizacji określonej transakcji lub od uczestnictwa w zarządzaniu potencjalnym konfliktem interesów; osoby powiązane są zobowiązane do stosowania zasad dotyczących transakcji na rachunek własny;

Wdrożono politykę i procedury, które określają prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, mające na celu unikanie struktur wynagrodzenia, które mogą motywować Pracownika do działania niezgodnego z jego obowiązkami, wymaganiami regulacyjnymi oraz kodeksem postępowania i zasad etycznych.

Obowiązujące w Santander Biuro Maklerskie regulacje, służące aktywnemu zapobieganiu konfliktom interesów obejmują w szczególności:

- regulamin przeciwdziałania konfliktom interesów;
- regulamin organizacyjny, określający zakres i podział kompetencji poszczególnych departamentów i zespołów;
- regulamin ochrony przepływu informacji poufnych, innych informacji szczególnie wrażliwych oraz stanowiących tajemnicę zawodową w Santander Biuro Maklerskie ;
- regulamin inwestowania przez osoby powiązane lub na ich rachunek w instrumenty finansowe w Santander Bank Polska S.A. (szczególne regulacje obowiązują w odniesieniu do transakcji zawieranych na własny rachunek przez osoby uczestniczące w sporządzaniu rekomendacji, analiz finansowych oraz uczestniczące w przygotowywaniu oferty publicznej);
- procedura sporządzania, weryfikacji i dystrybucji Produktów Analitycznych w Santander Biuro Maklerskie ;
- program antykorupcyjny wraz z regulacjami w zakresie otrzymywania i wręczania upominków;
- regulacje w zakresie wynagradzania osób uczestniczących w świadczeniu usług klientom;
- regulacje w zakresie przyjmowania i przekazywania tzw. „zachęty”.

4. Szczególne środki organizacyjne

1) Inne funkcje

Santander Biuro Maklerskie przyjął i wdrożył środki zmierzające do skutecznego przeciwdziałania konfliktom interesów, a w przypadku ich wystąpienia – do zarządzania nimi w związku z pełnieniem przez pracowników Santander Biuro Maklerskie innych funkcji poza Santander Biuro Maklerskie. W szczególności pracownicy Santander Biuro Maklerskie są zobowiązani do ujawnienia funkcji pełnionych w organach spółek publicznych oraz do uzyskania odpowiedniej zgody na pełnienie takiej funkcji w czasie zatrudnienia w Santander Biuro Maklerskie. Wdrożone zostały ponadto regulacje mające na celu zakaz przyjmowania jakichkolwiek kwot, prowizji, podarunków lub otrzymywania wynagradzania od podmiotu trzeciego z tytułu transakcji realizowanych przez Grupę za wyjątkiem określonych w regulacji przypadków (tzw. „upominki”). Przyjęcie lub przekazanie przez pracownika upominku w określonej kwocie podlega zgłoszeniu do rejestru.

2) Prowizje (zachęty)

W związku ze świadczeniem usług w zakresie działalności maklerskiej Santander Biuro Maklerskie nie może przyjmować ani udzielać żadnych korzyści innych niż standardowa prowizja lub opłata za daną usługę, chyba że służą one zwiększeniu jakości usługi świadczonej na rzecz Klienta. Ani przyjęcie ani udzielenie prowizji nie może stać w sprzeczności z należyтым wykonaniem usługi w interesie Klienta, a sam fakt jej przyjęcia lub udzielenia, jej rodzaj i rozmiar musi zostać podane do wiadomości Klienta przed rozpoczęciem świadczenia usługi, w sposób kompletny, przystępny i zrozumiały.

3) Zasady wykonywania zleceń (realizacja zasady best execution)

Santander Biuro Maklerskie przyjął i wdrożył Politykę wykonywania zleceń i działania w najlepiej pojętym interesie Klienta, według której są obsługiwane, wykonywane lub przekazywane zlecenia Klientów.

4) Wykonywanie zleceń Klientów

W ramach wykonywania zleceń Klientów potencjalny konflikt interesów może powstać w związku z realizacją własnych transakcji Santander Biuro Maklerskie. Santander Biuro Maklerskie przyjął i realizuje zasady uniemożliwiające realizowanie transakcji własnych na zasadach uprzywilejowanych w stosunku do zleceń Klientów.

Ponadto Santander Biuro Maklerskie przyjął i realizuje procedury, które uniemożliwiają wykorzystywanie – przy podejmowaniu decyzji o transakcjach dokonywanych przez Santander Biuro Maklerskie na własny rachunek – informacji o stanach i obrotach na rachunkach Klientów oraz innych danych dotyczących Klientów.

Transakcje własne Santander Biuro Maklerskie realizowane są głównie w ramach strategii animowania, w procesie gwarantowania emisji. Santander Biuro Maklerskie nie nabywa instrumentów finansowych na rachunek własny w celach inwestycyjnych.

5) Rekomendacje i analizy

Santander Biuro Maklerskie podjęło odpowiednie działania i środki organizacyjne, które służą przeciwdziałaniu, wykrywaniu i zarządzaniu konfliktami interesów przy sporządzaniu rekomendacji i analiz. Ewentualne konflikty interesów dotyczące konkretnej rekomendacji lub analizy, która jest dostępna publicznie lub dla szerokiego kręgu osób, są ujawnione w rekomendacji lub analizie albo w dołączonym do niej dokumencie.

5. Santander Bank Polska SA oraz Santander Biuro Maklerskie – pełnienie funkcji agenta Santander Securities SA

Potencjalny konflikt interesów może wynikać z faktu, że Bank oraz Biuro Maklerskie działają jako agent Santander Securities S.A., a jednocześnie prowadzą działalność maklerską w podobnym zakresie. Zlecenia przekazywane są do wykonywania w odrębnych jednostkach organizacyjnych i realizowane zgodnie z wolą i inicjatywą klienta. Agent Santander Securities SA nie zawiera w imieniu firmy inwestycyjnej (Santander Securities) nowych umów o świadczenie usług maklerskich, a jedynie obsługuje dotychczasowych klientów Santander Securities. Ponadto wdrożone regulacje wewnętrzne, m.in. regulamin organizacyjny, określa zakres i podział kompetencji poszczególnych departamentów i zespołów w celu uniknięcia sytuacji mogących skutkować konfliktem interesów.

6. Informacje uzupełniające

Niniejsze ogólne zasady zapobiegania konfliktom interesów podlegają okresowej weryfikacji przynajmniej raz w roku, a istotne zmiany przekazywane są Klientom poprzez stronę internetową Santander Biuro Maklerskie lub w inny sposób uzgodniony z Klientem, o ile spełnione są warunki określone w przepisach prawa.

Na żądanie Klienta mogą mu zostać przekazane, przy użyciu trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej Santander Biuro Maklerskie, szczegółowe informacje dotyczące tych zasad.

11. OGÓLNA INFORMACJA O KOSZTACH I OPŁATACH

Koszty i opłaty, związane ze świadczeniem usług przez Santander Biuro Maklerskie, opisane są w tabelach prowizji i opłat właściwych dla poszczególnych produktów i usług, a także w przekazywanych Klientom formularzach kosztów.

12. INFORMACJA O KOSZTACH, OPŁATACH ORAZ ŚWIADCZENIACH NIEPIENIĘŻNYCH (ZACHĘTY)

Pracownicy Santander Biuro Maklerskie mogą uczestniczyć w szkoleniach organizowanych i finansowanych lub współfinansowanych przez osoby trzecie (np. Asset Management, emitent). Pracownicy Santander Biuro Maklerskie mogą zostać objęci konkursem dotyczącym np. wykonywania zleceń obejmujących poszczególne instrumenty finansowe będące w ofercie Santander Biuro Maklerskie.

Santander Biuro Maklerskie w związku z kierowaniem zleceń do systemów wykonania zleceń (do którego zalicza się m.in. rynek regulowany) nie może przyjmować jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałoby obowiązki Santander Biuro Maklerskie związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.

W związku ze świadczeniem usługi oferowania instrumentów finansowych oraz przyjmowania zapisów na instrumenty finansowe oferowane w ofercie publicznej lub niepublicznej, Santander Biuro Maklerskie otrzymuje lub może otrzymać wynagrodzenie od osób trzecich. W przypadku pełnienia przez Santander Biuro Maklerskie funkcji oferującego jest to wynagrodzenie otrzymywane od emitenta lub podmiotu sprzedającego instrumenty finansowe (sprzedający). Jeśli na potrzeby danej oferty sporządzany i publikowany jest prospekt emisyjny, wówczas informacja o kosztach związanych z ofertą, w tym wysokość wynagrodzenia dla doradców emitenta/sprzedającego, zamieszczana jest w prospekcie emisyjnym. W przypadku gdy Santander Biuro Maklerskie uczestniczy w konsorcjum dystrybucyjnym instrumentów finansowych oferowanych w ofercie publicznej, wynagrodzenie z tego tytułu otrzymywane jest od firmy inwestycyjnej pełniącej funkcję oferującego lub stanowi ono prowizję maklerską od zrealizowanych zleceń na podstawie zapisów złożonych w ramach danej oferty.

Na żądanie Klienta Santander Biuro Maklerskie przekazuje mu dane dotyczące opłat, prowizji i świadczeń niepieniężnych innych aniżeli:

1. opłaty, prowizje i świadczenia niepieniężne przyjmowane od Klienta lub osoby działającej w jego imieniu albo przekazywanych Klientowi lub osobie działającej w jego imieniu,
2. opłaty lub prowizje niezbędne dla świadczenia danej usługi maklerskiej na rzecz Klienta.

Santander Biuro Maklerskie informuje, iż z tytułu wykonywania czynności w ramach pełnienia funkcji agenta DB Securities S.A., Bank oraz Santander Biuro Maklerskie otrzymuje od DB Securities S.A. część przychodów, otrzymywanych od emitenta lub oferującego, w związku z oferowaniem instrumentów finansowych w obrocie pierwotnym, lub w ramach pierwszej oferty publicznej, gdzie DB Securities S.A. pełni funkcję uczestnika konsorcjum, lub oferującego.

Santander Biuro Maklerskie zobowiązane jest do odprowadzania zryczałtowanego podatku od dywidend oraz odsetek uzyskanych przez Klienta z tytułu posiadania instrumentów finansowych. Santander Biuro Maklerskie zobowiązane jest do odprowadzania podatku dochodowego w przypadku zlikwidowania przez Klienta, przed upływem określonego prawem terminu, rachunku, który pozwala Klientowi na skorzystanie ze zwolnienia podatkowego.

13. DOKUMENT ZAWIERAJĄCY KLUCZOWE INFORMACJE (KID)

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP), twórcy PRIIP zobowiązani są do sporządzenia dokumentu zawierającego kluczowe informacje (KID) w celu umożliwienia klientom indywidualnym (detalicznym) zrozumienia i porównania kluczowych cech PRIIP i ryzyk z nimi związanych, natomiast osoby doradzające w zakresie PRIIP lub go sprzedające przekazują tym inwestorom dokument zawierający kluczowe informacje z należyтым wyprzedzeniem, zanim ci inwestorzy zostaną związani jakąkolwiek umową lub ofertą dotyczącą PRIIP. Do detalicznych produktów zbiorowego inwestowania (PRIIP) zalicza się w szczególności instrumenty pochodne, produkty strukturyzowane, fundusze i certyfikaty inwestycyjne i ETF.

Santander Biuro Maklerskie udostępnia aktualne oraz archiwalne wersje dokumentów KID w formie papierowej w PUM lub za pośrednictwem stron internetowych w formie umożliwiającej pobranie i zapisanie dokumentu w pliku PDF. Klient i potencjalny Klient może odszukać interesujący go dokument KID poprzez wyszukiwarkę dostępną na stronie internetowej: www.santander.pl/KID. Ponadto link do wyszukiwarki aktualnych dokumentów KID udostępniany jest w serwisie internetowym w zakładce służącej do składania zleceń na dany instrument finansowy. Przed złożeniem zlecenia klient/ potencjalny klient powinien zapoznać się z dokumentem KID zawierającym kluczowe informacje.

Santander Biuro Maklerskie może ograniczyć przyjmowanie zleceń oraz dyspozycji w odniesieniu do instrumentów finansowych, dla których twórca PRIIP, pomimo ciężącego obowiązku prawnego, nie sporządził lub nie udostępnił dokumentu KID.

Dokumenty KID pochodzą ze źródeł zewnętrznych i nie były niezależnie weryfikowane przez Santander Biuro Maklerskie. Santander Biuro Maklerskie nie ponosi odpowiedzialności w odniesieniu do wyczerpującego charakteru lub rzetelności informacji zawartych w dokumentach KID, których Santander Biuro Maklerskie nie jest producentem, a także za jakiegokolwiek decyzje podjęte w oparciu o informacje w nich zawarte.

14. POLITYKA WYKONYWANIA ZLECEŃ I DZIAŁANIA W NAJLEPIEJ POJĘTYM INTERESIE KLIENTA PRZEZ SANTANDER BIURO MAKLESKIE

Świadcząc usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek Klienta lub za zgodą Klienta na rachunek Banku, o ile Klient nie określił szczegółowych warunków, na jakich zlecenie ma zostać wykonane, Santander Biuro Maklerskie podejmuje wszelkie uzasadnione działania w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla Klienta w związku z wykonaniem zlecenia Klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter.

Santander Biuro Maklerskie wdrożył rozwiązania w celu wykonania powyższych obowiązków, w tym wdrożył politykę wykonywania zleceń oraz działania w najlepiej pojętym interesie Klienta.

W celu realizacji zlecenia na warunkach możliwie najbardziej korzystnych dla Klienta, Santander Biuro Maklerskie świadcząc usługi maklerskie na rzecz Klienta działa:

- uczciwie – dążąc do wykonania wszystkich zobowiązań wobec Klienta,

- sprawiedliwe – zapewniając jednolite traktowanie Klientów należących do jednej kategorii w zakresie świadczonych usług maklerskich, tj. kategorii Klienta detalicznego lub Klienta profesjonalnego
- profesjonalnie – zapewniając przygotowanie merytoryczne pracowników Santander Biuro Maklerskie.

Jeśli Santander Biuro Maklerskie otrzyma od Klienta szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wykonania lub przekazania danego zlecenia, Santander Biuro Maklerskie będzie stosować się do tych instrukcji. W rezultacie może to uniemożliwić Santander Biuro Maklerskie podjęcie działań wskazanych w Polityce w celu uzyskania możliwie najlepszego wyniku dla Klienta w zakresie wyznaczonym tymi szczegółowymi instrukcjami.

Przy przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń oraz wykonywaniu zleceń na rzecz Klienta, Santander Biuro Maklerskie podejmuje działania zmierzające do uzyskania możliwie najlepszych wyników poprzez wybór miejsc wykonania, pozwalających na osiągnięcie takich wyników w sposób stały i systematyczny, w zakresie przewidzianym umową o świadczenie usług. Polityka wykonywania zleceń oraz działania w najlepiej pojętym interesie Klienta w Santander Biuro Maklerskie wskazuje takie miejsca wykonania.

Santander Biuro Maklerskie, w zależności od typu instrumentu finansowego lub rodzaju świadczonej usług, podejmuje działania zmierzające do niezwłocznego wykonania zlecenia Klienta. Czas wykonania zlecenia może się jednak różnić w zależności od sposobu, w jaki zostanie ono złożone. Standardowy czas realizacji zlecenia złożonego w drodze pisemnej wynosić może do 5 (pięciu) minut. Standardowy czas realizacji zlecenia złożonego telefonicznie z reguły nie przekracza 1 (jednej) minuty. Standardowy czas realizacji zlecenia złożonego za pomocą elektronicznych środków komunikacji z reguły nie przekracza 1 (jednej) sekundy. Powyższe wartości liczone są od momentu skutecznego złożenia zlecenia przez Klienta. W praktyce mogą się jednak zdarzyć sytuacje, w których dojdzie do opóźnienia realizacji zleceń złożonych przez Klienta.

Powyższe wartości liczone są od momentu skutecznego złożenia zlecenia przez Klienta.

Niemniej, w praktyce prowadzonej działalności mogą zdarzyć się sytuacje, w których dojdzie do opóźnienia realizacji zleceń złożonych przez Klientów.

Takimi sytuacjami mogą być w szczególności:

- Konieczność kontaktu z Klientem celem dostania dodatkowej dokumentacji,
- Konieczność kontaktu z Klientem celem wyjaśnienia zapisów niejasnych bądź takich, które mogą zostać uznane za nieważne,
- Konieczność analizy dokumentacji przez odpowiednie jednostki organizacyjne Santander Biuro Maklerskie,
- Awaria systemów informatycznych Santander Biuro Maklerskie uniemożliwiająca wprowadzenie zlecenia przez pracownika Santander Biuro Maklerskie do systemu informatycznego,
- Awaria systemów informatycznych Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. bądź innego rynku regulowanego, uniemożliwiająca przekazanie zlecenia przez system informatyczny Santander Biuro Maklerskie do dalszego wykonania,
- Zlecenia o znacznym stopniu skomplikowania, dla których warunki zostały uprzednio uzgodnione, a sposób ich rejestracji w systemach informatycznych Santander Biuro Maklerskie wymaga zawarcia kilku transakcji,
- Konieczność skontaktowania się z Klientem celem uszczegółowienia parametrów zlecenia.

W odniesieniu do produktów strukturyzowanych, Santander Biuro Maklerskie przyjmuje zlecenia bez zbędnej zwłoki, natomiast wykonanie zlecenia następuje z momentem zawarcia przez Klienta z Santander Biuro Maklerskim transakcji nabycia tych instrumentów.

W przypadku zleceń składanych przez Klientów detalicznych lub Klientów profesjonalnych, w braku szczegółowych instrukcji Klienta dotyczących wykonania zlecenia, Santander Biuro Maklerskie określił poszczególne czynniki zlecenia w następujący sposób: (i) Santander Biuro Maklerskie bierze pod uwagę cenę instrumentu finansowego oraz koszty związane z wykonaniem zlecenia (tj. wszystkie koszty ponoszone przez Klienta bezpośrednio w związku z wykonaniem danego zlecenia, w tym opłaty pobierane przez miejsce wykonania, opłaty z tytułu rozrachunku i rozliczenia transakcji oraz wszelkie inne opłaty związane z wykonaniem zlecenia); (ii) Santander Biuro Maklerskie bierze pod uwagę czas oraz prawdopodobieństwo zawarcia transakcji, przez co należy rozumieć wprowadzenie zlecenia niezwłocznie bądź w takiej chwili, która gwarantuje natychmiastowe jego wykonanie w momencie wprowadzenia, choćby miało ono zostać wykonane w części; (iii) Santander Biuro Maklerskie bierze pod uwagę wielkość zlecenia, przez co należy rozumieć zagwarantowanie Klientowi możliwości zrealizowania zlecenia w całości oraz poprawność wprowadzenia zlecenia; oraz (iv) Santander Biuro Maklerskie bierze pod uwagę wahania na rynku, na którym zlecenie ma zostać wykonane, przez co należy rozumieć w szczególności znaczne wahania notowań, które mogą doprowadzić do niezrealizowania zlecenia bądź zrealizowania go po cenie niesatysfakcjonującej Klienta.

Do każdego z czynników, o których mowa powyżej, przypisana jest odpowiednia waga w postaci procentowej, co prezentuje poniższa tabela:

Czynnik wykonania zlecenia	Względna waga	
	Klient detaliczny	Klient profesjonalny
Czynnik określony w punkcie 1)	50%	15%
Czynnik określony w punkcie 2)	25%	25%

Czynnik określony w punkcie 3)	15%	50%
Czynnik określony w punkcie 4)	10%	10%

Przy przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń oraz wykonywaniu zleceń na rzecz Klienta, Santander Biuro Maklerskie podejmuje racjonalne próby uzyskania możliwie najlepszych wyników poprzez wybór miejsc wykonania, pozwalających na osiągnięcie takich wyników w sposób stały i systematyczny, w zakresie przewidzianym umową o świadczenie usług.

Miejscami wykonania zleceń mogą być:

- rachunek własny Santander Biuro Maklerskie,
- firmy inwestycyjne oraz zagraniczne firmy inwestycyjne, w tym zagraniczne instytucje kredytowe, wykonujące zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych poprzez zawarcie na własny rachunek umów sprzedaży instrumentów finansowych z Klientami.

Specyfiką polskiego rynku kapitałowego jest sporadyczne dokonywanie obrotu danym instrumentem finansowym jednocześnie na więcej niż jednym z systemów obrotu. Santander Biuro Maklerskie będzie kierował zlecenia dotyczące takich instrumentów do danego (jedynego) miejsca wykonania i będzie to uważane za osiągnięcie możliwie najlepszego wyniku dla Klienta.

Różnorodność miejsc wykonania, do których Santander Biuro Maklerskie może kierować zlecenia Klienta zależy od zakresu usług, jakie Santander Biuro Maklerskie zobowiązał się świadczyć na rzecz Klienta w stosownej umowie. Za zgodą Klienta, Santander Biuro Maklerskie może wykonać transakcje poza obrotem zorganizowanym.

Santander Biuro Maklerskie może wykonywać transakcje Klientów, w których miejscem wykonania zlecenia jest rachunek własny Santander Biuro Maklerskie. Santander Biuro Maklerskie kieruje się wewnętrznymi procedurami w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla Klientów ze szczególnym uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego.

Santander Biuro Maklerskie korzysta z pośrednictwa podmiotów trzecich, aby wykonywać zlecenia Klienta w miejscach wykonania, do których Santander Biuro Maklerskie nie ma bezpośredniego dostępu. Santander Biuro Maklerskie wybiera pośredników według własnego uznania, spośród renomowanych firm inwestycyjnych, zagranicznych firm inwestycyjnych, w tym zagranicznych instytucji kredytowych i innych uprawnionych podmiotów posiadających zezwolenia właściwych organów nadzorujących. Ci pośrednicy mogą z kolei korzystać z pośrednictwa jeszcze innych firm inwestycyjnych, działających w konkretnych miejscach wykonania. Santander Biuro Maklerskie podejmuje wszelkie racjonalne kroki, by osiągać możliwie najlepszy wynik w przypadku zleceń Klienta kierowanych do miejsc wykonania za pośrednictwem podmiotów trzecich.

Odpowiedzialność Santander Biuro Maklerskie w tym zakresie ogranicza się do:

- wyboru pośrednika; Santander Biuro Maklerskie nie ma jednak obowiązku korzystania z usług więcej niż jednego pośrednika w danym miejscu wykonania,
- okresowego badania wyników osiągniętych przez pośrednika.

Lista podmiotów, za pośrednictwem których Santander Biuro Maklerskie może wykonywać zlecenia Klientów i które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla Klienta wskazana została w Załączniku nr 1 do niniejszego dokumentu. Na podstawie uzasadnionego wniosku Klienta Santander Biuro Maklerskie może udzielić Klientowi informacji o pośredniku uczestniczącym w realizacji zlecenia Klienta.

W określonych sytuacjach Santander Biuro Maklerskie może pobrać płatność od podmiotów trzecich, które mają na celu podniesienie jakości świadczonych usług dla Klienta. Takie płatności nie będą sprzeczne z działaniem w najlepszym interesie Klienta oraz nie będą stanowiły dodatkowego obciążenia dla Klienta. Szczegółowe informacje dotyczące płatności prezentowane są Klientowi przed zawarciem transakcji.

Bardziej szczegółowe informacje dotyczące wykonywania zleceń przez Santander Biuro Maklerskie zawarte są w Polityce wykonywania zleceń oraz działania w najlepiej pojętym interesie Klienta w Santander Biuro Maklerskie, udostępnianej Klientowi na jego życzenie.

15. INFORMACJA NA TEMAT OBOWIĄZKÓW PODATKOWYCH KLIENTÓW

Poniżej zamieszczono jedynie ogólne informacje podatkowe dotyczące Santander Biuro Maklerskie i Klientów.

Ze względu na fakt, iż obowiązki podatkowe zależą od indywidualnej sytuacji Klienta i miejsca dokonywania inwestycji, w celu ustalenia szczegółowych obowiązków podatkowych wskazane jest zasięgnięcie porady doradcy podatkowego.

Szczególne zasady opodatkowania osób fizycznych niemających miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także osób prawnych niemających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby lub zarządu przewidują stosowne umowy międzynarodowe.

Niniejsze informacje, prawdziwe na moment ich sporządzenia, mogą ulec zmianie, dlatego w każdym przypadku Klient powinien sam sprawdzić aktualne przepisy prawa lub zasięgnąć porady doradcy podatkowego. Santander Biuro Maklerskie przekazuje niniejsze informacje w celu ułatwienia Klientowi oceny konsekwencji podatkowych inwestowania i nie ponosi odpowiedzialności za skutki

zastosowania się do nich lub ich zignorowania. Santander Biuro Maklerskie okresowo aktualizuje niniejsze informacje i każdorazowo udostępnia aktualne wersje w swoim serwisie internetowym pod adresem www.bm.santander.pl oraz w Punktach Usług Maklerskich. Zmienione informacje na temat obowiązków podatkowych co do zasady nie są ponownie dostarczane Klientom, którzy już otrzymali ich wcześniejszą wersję.

Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób fizycznych reguluje ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 361 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”.

Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów określonych w ustawie oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku (art. 9 ust. 1 ustawy). Dochodem ze źródła przychodów, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, jest nadwyżka sumy przychodów z tego źródła nad kosztami ich uzyskania osiągnięta w roku podatkowym. Jeżeli koszty uzyskania przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą ze źródła przychodów (art. 9 ust. 2 ustawy).

Na podstawie przepisu art. 30b ust. 1 ustawy, od dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych, w tym z realizacji praw wynikających z tych instrumentów, z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) oraz z tytułu objęcia udziałów (akcji) za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, podatek dochodowy wynosi 19% uzyskanego dochodu.

Przepisu art. 30b ust. 1 ustawy nie stosuje się, jeżeli odpłatne zbycie papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych oraz realizacja praw z nich wynikających następuje w wykonywaniu działalności gospodarczej (art. 30b ust. 4 ustawy).

Dochodów, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy, nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach ogólnych (m.in. ze stosunku pracy) oraz uzyskiwanych z prowadzonej działalności gospodarczej (art. 30b ust. 5 w zw. z art. 27 i art. 30c ustawy).

Santander Biuro Maklerskie jest obowiązany zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy, w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym, przesłać Klientowi (podatnikowi) oraz urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania Klienta (podatnika), a w przypadku Klienta (podatnika), o którym mowa w art. 3 ust. 2a ustawy (niemającego miejsca zamieszkania w Polsce), urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych – imienne informacje o wysokości dochodu Klienta, o którym mowa w art. 30b ust. 2 ustawy, sporządzone według ustalonego wzoru (PIT-8C).

W imiennej informacji o wysokości dochodu Klienta (PIT-8C) Santander Biuro Maklerskie uwzględnia koszty:

1. bezpośrednio przypisane do konkretnej transakcji – koszt nabycia odpłatnie zbywanego papieru wartościowego; w przypadku papierów wartościowych nabytych w drodze spadku, zbywanych po 1 stycznia 2014 r., Santander Biuro Maklerskie uwzględnia jako koszt wydatki poniesione przez spadkodawcę w celu nabycia tych papierów,
2. poniesione przez Klienta (podatnika) w roku podatkowym związane z obsługą rachunków papierów wartościowych przez Santander Biuro Maklerskie, w celu uzyskania przychodu, np. koszty prowizji, w tym prowizji kupna i sprzedaży, poniesione w roku podatkowym koszty związane z prowadzeniem lub założeniem rachunku, opłatami za zarządzanie – w przypadku rachunków zarządzanych.

Santander Biuro Maklerskie nie jest płatnikiem tego podatku. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w odrębnym zeznaniu podatkowym (art. 45 ust. 1a pkt 1 ustawy) wykazać dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, w tym również dochody, o których mowa w art. 24 ust. 14 ustawy (z odpłatnego zbycia pożyczonych papierów wartościowych) i dochody z odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych, a także dochody z realizacji praw z nich wynikających oraz z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) oraz z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielniach, w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, i obliczyć należny podatek dochodowy (art. 30b ust. 6 ustawy).

Na podstawie przepisu art. 30a ust. 1 ustawy, od uzyskanych dochodów z:

1. odsetek i dyskonta od papierów wartościowych;
2. dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych;
3. dochodu z tytułu udziału w funduszach kapitałowych;
4. odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku podatnika lub w innych formach oszczędzania, przechowywania lub inwestowania, prowadzonych przez podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem środków pieniężnych związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą;
5. dochodu oszczędzającego na indywidualnym koncie emerytalnym z tytułu zwrotu albo częściowego zwrotu, w rozumieniu przepisów o indywidualnych kontach emerytalnych, środków zgromadzonych na tym koncie

pobiera się 19% zryczałtowany podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 52a ustawy regulującego przypadki zwolnienia od podatku dochodowego.

Zryczałtowany podatek uzyskany od dochodów z odsetek i dyskonta, dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, jak również odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku podatnika lub w innych formach oszczędzania, przechowywania lub inwestowania, prowadzonych przez podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem środków pieniężnych związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą, pobierany jest bez pomniejszania przychodu o koszty uzyskania przychodu (art. 30a ust. 6 ustawy).

Zryczałtowany 19% podatek obliczany, pobierany i odprowadzany jest przez płatnika na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego. Płatnikiem jest podmiot, który dokonuje wypłaty środków z tytułu uzyskanych dochodów ze źródeł wymienionych w art.

30a ust. 1 ustawy (osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują świadczeń z tytułu uzyskanych dochodów ze źródeł wymienionych w art. 30a ust. 1 ustawy).

Dochodu uzyskanego z tytułu udziału w funduszach kapitałowych nie pomniejsza się o straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych oraz inne straty z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych poniesione w roku podatkowym i latach poprzednich (art. 30a ust. 5 ustawy). O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, można obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty (art. 9 ust. 3 ustawy).

Przepisy regulujące zasady pobierania zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych, art. 30a ust. 1 pkt 1–5 oraz art. 30b ust. 1 ustawy stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego oryginałem certyfikatem rezydencji wraz z tłumaczeniem przysięgłym certyfikatu (art. 30a ust. 2 oraz art. 30b ust. 3 ustawy) oraz art. 26 ust. 1, ust. 1d oraz ust. 1g ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych).

W odniesieniu do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, w przypadku wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 lub art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, na żądanie płatnika dokonującego wypłaty takich należności, Santander Biuro Maklerskie we własnym zakresie uzyska u notariusza poświadczoną kopię oryginału certyfikatu rezydencji złożonego przez podatnika, wraz z tłumaczeniem przysięgłym i przekaże ją płatnikowi. Równowartość wydatków poniesionych przez Santander Biuro Maklerskie zostanie pobrana z rachunku pieniężnego Klienta.

16. ZASADY ROZPATRYWANIA REKLAMACJI

Klient może złożyć reklamację w związku z niewykonaniem lub nierzetelnym albo błędnym wykonaniem zobowiązań Santander Biuro Maklerskie wobec Klienta lub stwierdzeniem innych uchybień Santander Biuro Maklerskie bądź osób trzecich związanych ze świadczeniem usług. Reklamacja może obejmować inne zastrzeżenia Klienta dotyczące usług świadczonych przez Santander Biuro Maklerskie. Klient powinien złożyć reklamację niezwłocznie po wystąpieniu zdarzenia będącego podstawą reklamacji lub po uzyskaniu przez Klienta informacji o tym zdarzeniu, w celu umożliwienia jej rzetelnego rozpatrzenia.

Reklamację można złożyć:

- pisemnie – przesyłką pocztową wysłaną na adres Santander Biuro Maklerskie (Santander Biuro Maklerskie pl. Andersa 5, 61-894 Poznań) lub adres dowolnej jednostki Banku obsługującej Klientów (adresy placówek znajdują się na stronie internetowej Banku: www.santander.pl);
- elektronicznie – przesyłając na adres mailowy: reklamacje.bm@santander.pl
- ustnie – za pośrednictwem telefonu, pod numerem infolinii 801 18 18 18, a dla dzwoniących z telefonów komórkowych lub z zagranicy: +48 12 625 80 00
- ustnie – osobiście do protokołu w dowolnej jednostce Banku obsługującej Klientów.

W treści reklamacji należy podać: imię i nazwisko, PESEL lub nr rachunku maklerskiego.

W przypadku złożenia reklamacji w sposób inny niż przesyłką pocztową, na życzenie Klienta, Santander Biuro Maklerskie przekazuje potwierdzenie złożenia reklamacji w trybie uzgodnionym z Klientem.

Klient może złożyć reklamację za pośrednictwem pełnomocnika.

Reklamacje rozpatrywane są w możliwie najkrótszym czasie, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty zgłoszenia, a w szczególnie skomplikowanych przypadkach, uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi we wskazanym terminie może on zostać wydłużony do maksymalnie 60 dni, po uprzednim wyjaśnieniu Klientowi przyczyn opóźnienia i wskazania okoliczności wymagających ustalenia.

W przypadku niezadowolenia z otrzymanej odpowiedzi, Klient może odwołać się pisemnie do Rzecznika Klienta Santander Bank Polska: Rzecznik Klienta, Santander Bank Polska, Pl. Andersa 5, 61-894 Poznań. Adres strony internetowej Rzecznika Klienta Santander Bank Polska: [www: http://www.santander.pl/informacje-o-banku/reklamacje.html](http://www.santander.pl/informacje-o-banku/reklamacje.html). Klienci będący konsumentami mogą zwrócić się o bezpłatną pomoc prawną do Miejskich lub Powiatowych Rzeczników Konsumenta. Spór pomiędzy Klientem, będącym konsumentem a Santander Biuro Maklerskie może być rozstrzygnięty polubownie przed Arbitrem Bankowym przy Związku Banków Polskich, o ile wartość przedmiotu sporu nie jest wyższa niż 12 000 złotych polskich. Adres strony internetowej Arbitra Bankowego: <http://zbp.pl/dla-konsumentow/arbitrer-bankowy>. Spór między Klientem, będącym osobą fizyczną a Santander Biuro Maklerskie w sytuacji nieuwzględnienia przez Santander Biuro Maklerskie reklamacji Klienta może być zakończony w drodze pozasądowego postępowania w sprawie rozwiązywania sporów przed Rzecznikiem Finansowym, w trybie określonym w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. O rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym. Adres strony internetowej Rzecznika Finansowego: <https://rf.gov.pl>. Niezależnie od opisanego wyżej trybu postępowania, Klientowi w każdym czasie przysługuje prawo do wystąpienia z powództwem do właściwego sądu powszechnego.

Reklamacje dotyczące zdarzeń lub czynności Santander Biuro Maklerskie związane z wykonywaniem przez Bank funkcji agenta Santander Securities S.A. są rozpatrywane przez Santander Securities S.A.